

A Lehetetlen Határán

Mindig is felnéztem a paralimpikonokra, ugyanis lenyűgözőnek találom, hogy fogyatékoságuk ellenére teljes életet tudnak élni, és olyan dolgokra is képesek, amelyekre nem is gondolnánk. Hajlamosak vagyunk arra, hogy mindig csak a negatívumot lássuk az életünkből, sajnáltassuk magunkat. Ők ezzel szemben képesek pozitívan hozzáállni helyzetükhöz.

Sportágamban, a vívásban különösen nagy jelentősége van a mozgássérült sportolóknak. Rengeteg kerekesszékes vívó van Magyarországon, akik rendkívül sikeresek is. Az egyik keretedzésen volt rá lehetőségünk, hogy vívjunk egy kerekesszékes sportolóval. Én sajnos nem tudtam vele vívni, de az edzéstársaim azt mesélték, hogy nagy élmény volt számukra.

Már több asszót is láttam, ahol kerekesszékekben vívtak, és szerintem nagyon izgalmas volt. Mivel sokkal kisebb távolság van a vívók között, sokkal gyorsabban történnek az események, mintha egészséges vívók állnának szemben egymással.

A videóban is szereplő Dani Gyöngyivel már egyszer hallottam egy podcastot. Ott részletesebben is beszélt öngyilkossági kísérletéről. Számomra nagyon inspiráló a személyisége, és tényleg egy olyan ember, aki a testi korlátai ellenére nagyon pozitív tudott maradni. Ha valamilyen okból kifolyólag én is hasonló helyzetbe kerülnék, valószínűleg én is folytatnám a sportot, és elkezdeném a kerekesszékes vívást.

Szekeres Pál nevééről is hallottam, de ebből a videóból még többet megtudtam róla. Tényleg nagyon meghatározó személy nem csak a kerekesszékes vívásban, hanem a magyar paralimpiai élet szervezésében is. A balesete után akár mély letargiába is eshetett volna, de ő ehelyett nagyon sokat tett a magyar parasportért. Mai napig edzőként dolgozik, és segíti a vívók felkészülését az olimpiára. Ezen kívül pedig Dani Gyöngyihez hasonlóan van családja, szóval tényleg olyan életet él, mint akárki más.

Az úszók is nagyon inspirálóak voltak számomra. Látszott rajtuk, hogy a sport milyen sokat jelent nekik, és mennyi mindenben segíti az életüket. Szerintem biztos nem lennének ilyen magabiztosak, hogyha nem úsznának, és nem értek volna el ennyi sikert a paralimpiákon. Az érintett meg leginkább a filmben, amikor Ráczkó Gitta arról mesélt, hogy a boltban kiparodizálták a mozgását. Látszott, hogy ez mennyire rosszul érintette őt, és nyilvánvaló, hogy egy

mozgássérülttel naponta történnek hasonló dolgok. Ennek ellenére biztos kárpótolja ezeket a kellemetlen élményeket az, hogy részt vehet különböző sporteseményeken és díjátadókon.

Megdöbbentő volt számomra, amikor arról meséltek, mennyire el vannak különítve a mozgássérült gyerekek egészséges társaiktól. Remélem a jövőben sokkal inkább elfogadott lesz az, hogy egy iskolába járhassanak a többi gyerekekkel, és minél több hely akadálytalanítva lesz számukra. Emellett pedig remélem, hogy a parasport is nagyobb támogatást fog kapni.

Soós Dorottya 11. T.

II. Rákóczi Ferenc Gimnázium